

స్కెచ్

మూడు కాళ్ల ప్రజాస్వామ్యం

వడ్డపట్ల దయానందం

మా పూరి పంచాయతీబోర్డు ఎన్నికలు దగ్గర వదుతూన్నకొద్దీ, రోజురోజుకూ ఎన్నికల వాతావరణం ఉన్నతస్థాయి నందుకొంటోంది. రోడ్లంట పోతూంటే—ప్రజాస్వామిక విశిష్టత సుస్పష్టంగా గోచరిస్తోంది.

“ఎనుబోతు చెంచయ్య పరమ దుర్మార్గుడు. కనుక మీ వోటు పట్టగుర్తుగల పెట్టెలోనే” అని ఒక గోడమీద వ్రాసుంటే—

“బుర్రా భీమయ్యని చూచి మోసపోకండి... పాత ప్రెసిడెంటు చెంచయ్యకే మీ వోటు... గొడుగు గుర్తు, మరువకండి” అని ఇంకో గోడమీద వ్రాసుంది.

పట్టునుంచి రెండుపేల వాల్ పోస్టర్లు, పెద్ద పెద్ద అక్షరాలతో తన పేరు అచ్చు గుద్దించి తెచ్చి పూర్వో గోడలనిండా చెంచయ్య అంటిం చాడన్న వార్త తెలిసినా, భీమయ్య మిన్నకుండే సరికి—భీమయ్య వర్గానికి తలవంపుగా తోచి, నాలుగు పేల పోస్టర్లు అచ్చు గుద్దించటానికి ఎలాగైతేనేం భీమయ్య నొప్పించారు. ఐతే పోస్టర్లమీద వ్రాత ఎలా ఉండాలా అన్న నిర్ణయమానికాను, పట్టుంటో తొమ్మిదో క్లాసు చదువుతున్న భీమయ్య చిన మేనల్లుణ్ణి రప్పించారు. తీరా వచ్చాక—చదువు కన్న వాడు అండగా ఉండడం ఎందుకైనా మంచి దని తోచి— ఒక వారం రోజులకి సెలవు చీటీ వ్రాయించి, స్కూలుకి పంపించేశారు. ఇది నిశానీ భీమయ్య-దౌర్బల్యంగా ఎదుటిపక్షంవాళ్ళు ప్రచారం చేస్తూ ఉండడంవల్ల “ఏడ్యేరులే-ఆ చెంచయ్య మట్టుకు ఏడ్చింది మూడో క్లాసేగా” అనుకుని సంతృప్తిపొందారు-భీమయ్యపక్షీయులు. అక్కడికి భీమయ్య ఒకరోజున మేనల్లుణ్ణి చాటుకు పిలిచి అడిగాడు “ఏరా అబ్బీ ఒక రెండు రోజుల్లో సంతకంచెయ్య నేర్చుకోవచ్చా?” అని.

మేనల్లుడు నవ్వేసేసరికి “సశేలే ఊరుకో ఎక్కడా అనబోవ” అనేకాడు భీమయ్య, గుబురు మీసాలు రీవిగా ఒత్తుకుంటూ.

అసలు ఇంతకుముందు చెంచయ్య పోటీ లేకుండానే ఎన్నికయ్యాడు. అయితే ఆముగ్గు భీమయ్య పెద్దమేనల్లుడు తాలూకు యాభైరూపాయలు, ప్రోనోటు బాపతు, వ్యవహారాల్లో తన సిఫారుసు ఖాతరు చేయలేదన్న పగ బుసలుకొట్టి సమయానికి బయటపడి చెంచయ్యను ఎలాగైనా ఓడించాలన్న మంగుతోపోటీపెట్టేశాడు భీమయ్య. చెంచయ్యతో చల్లగాకబుర్లు చెబుతూనే చాలాభాగం చాటుగా చీల్చేశాడు.

ఆరోజు భీమయ్యవర్గం సమావేశమై కార్య క్రమాన్ని గూర్చి చర్చిస్తుండగా సుడిగాలిలా పచ్చి పడి చెప్పాడు చిన్న మేనల్లుడు, “పచ్చే సంవత్సరంలో మనూరికి కరెంటువస్తుందట, గవర్నమెంటు శాంక్షన్ క్రిందటి సంవత్సరమే విందట, నన్నెన్ను కుంటే మనూరికి కరెంటు లాక్కోచ్చేస్తానని ప్రచారం చేస్తేసరి, ఇట్టేపడుతై ఓట్లు” అని.

సలహా నచ్చింది భీమయ్యకి, “సెబాష్ రా పిడుగా” అనేకాడు సంతోషంతో.

“అందుకే నే చెప్ప లా చదువుకున్నోడి అండుంటే ఎందుకైనా మంచిదన్న” అన్నాడు భీమయ్య ఆంతరంగికుడు—తన సలహావల్లే ఈ సత్ఫలితం—కలిగిందన్న విషయాన్ని బహిర్గతంచేస్తూ.

ఇంతలోనే మరొకడికి తాజా ఆలోచనతట్టి— “దొర-చెవిలో చిన్నమాట” అన్నాడు.

చెవిలో మాటవిన్నాక, ఆలోచనల్లో పడ్డాడు భీమయ్య. అవును తనకింది ఈ ఆలోచన! ముండ మోపి విదేశరాలన్న ఆ చెంచయ్యగాడి ఇలా కాలో, బస్తీయంది వొచ్చిఉన్న ‘సుందరమ్మ’వల్ల ఇరవై ఎకరాలు కలిగిఉన్న తన కెంత నామూర్తి!

తీస్తే సరిగ్గా దీనిలోనే దెబ్బతియ్యాలి. ఇక తలెత్తు కోలేడు వెధవ" అనుకున్నాడు భీమయ్య.

"ఏటి దొరా, అంతోటి గోష్ఠ్యరాసిం మాకు చెప్పకూడదా?" అంటూ నిగ్గజేసిన ఆనంతరం, విషయాన్ని బహిర్గతం చేయక తప్పలేదు భీమయ్య.

భీమయ్య చెప్పింది విన్న తరువాత "అదెంతపని దొరా! ఆడు దాని మొఖాన్నేమన్నా రాలేగదూ! ఒక్క రెండేకరాలు మనవి కావచుకుండే సరి, రే పీపాటికి లైటుచెయ్యనూ" అంటూ బరోసా ఇచ్చేశాడు చిన్నొకడు.

రెండేకరాలు వ్రాయడానికి అంగీకరిస్తూ, సుందరమ్మ నొప్పించవలసిన బాధ్యతను చిన్నొకడి బుజాలపై పారేస్తూ నిర్ణయం చేయబడింది.

అనుకోకుండానే ఇంకో పితూరీ దొరొచ్చి పడ్డాడు భీమయ్యగుంపులాకి. "చూచారండీ బాబూ ఆ ఎదవ, ఎంతపని చేశాడో! నేనూ మా వాడకట్టూ, తమ కొమ్ము కాశామని పురంద రయ్యగారికి రాసి ఇచ్చిన రెండుపందల ప్రోనోటు తన పేర ట్రాన్స్ పర్ చేయించుకొని నోటీసు లేకుండానే వైయంటీచేసి ఇల్లు జప్తుకట్టాడు దుర్మార్గుడు! ఎట్లా నెన్దతాడో సూత్రాగా!" అంటూ చేతికర్రతో నేల నొక్కపోటు పొడి చాడు. లాల్పీ డేబులోంచి నోట్లకట్టతీసి అందిస్తూ "ఆ వెధవ మొఖాన్న కొట్టేయ్! నువ్వుమట్టుకు గూడెంలో ఒక్కోటు కూడా జారిపోకుండా సూత్రాకుండు" అన్నాడు భీమయ్య.

"ఒక్కోటైనా జారనిత్తానా దొరా! చూత్తూ రుగా" అంటూ అదృశ్యమైపోయింది ఎలక్షన్ పక్షి.

ఆ మర్నాడు, కొందరు జండాలు పట్టుకుని, బండీకి స్వీకర్లుకట్టి "చంచయ్యకే మీపోటు"ని గగ్గోలుగా అరుస్తూ ఊరంతా చెడతిరుగుతూ ఉండేటప్పటికి భీమయ్యకి చెమటలు పట్టినయ్.

"ఎవరు ఈశ్యంతా?" అని అడిగినమీదట- ఆంతరంగికుడు చెప్పాడు. "బస్టీలో ఏదో పార్టీ బాపతు కురోళ్ళు. మూడొందలు కడిలే-ఈ అరిసే కురోళ్ళతో బాటే, మీటింగ్ చెప్పే నాయకు నొకణ్ణి బుర్రకథ చెప్పివాళ్ళనీ కూడా పంపుతారట. కావాలంటే ఇంకో పార్టీ వాళ్ళని ... మరి రెండొందలు ఎక్రా-కట్టికొట్టు కొచ్చేద్దాం" అని.

ఈ ఆలోచన కూడా నచ్చింది.

మెరికెల్లాంటి కురోళ్ళని-నిప్పులాంటి నాయ- కుణ్ణి-కొట్టాకొచ్చేయమని విడొందల నోట్లు పొట్టం కట్టిచ్చేశాడు.

ఆ మర్నాడే ఎలక్షన్ లు.

చెంచయ్య తరఫు ప్రచారసరుకు, భీమయ్య తరుఫు ప్రచారసరుకు, అరుపుల్లో హోరాహోరీగా పోటీపడుతున్నయ్. ఫలూనా ప్రచండ నాయకుడైన నారాయణరావుగారు, అఖండంగా ఆ రాత్రికి లైబ్రరీ హాలుదగ్గర ఏర్పాటు చేయబడే బహిరంగసభలో ఉపన్యసిస్తారని, బ్రహ్మాండమైన ప్రచారం చేయబడింది. "ఓన్ ఆడేరా... బస్టీలో కిళ్ళీకొట్టు నారిగాడు!" అనేశారు చెంచయ్య పక్షం వాళ్ళు.

చీకటి పడుతుందనగానే మీటింగు దిబ్బదగ్గర జనం చేరుకున్నారు. అందాకా స్వీకర్లలోంచి రికార్డులు వినిపిస్తున్నారు.

"అ-అ-అ రాళ్ళట్టి అన్నయ్యలందరూ ఆధికార యోగము పడుతుందయ్యా" అన్న చరణం విని, భీమయ్య మండిపడి, ఆ పాట నాపేయించండని హుకుం జారీచేశాడు. వైపెచ్చు, "ఆ పాడేవాడికి బుద్ధుంటేగా" అని కస్సుమన్నాడు కూడా. "పాడే వాడిచేముంది మానూ! రాసినోడిదే ఆ తప్పంతా." అన్న మేనల్లడి మాటలకి ఆశ్చర్యపోయి. "అ... ఆ... అలాగా... రాసేదొకడూ-పాడేదొకడూనా!" అన్నాడు భీమయ్య విస్మయంతో.

బహిరంగసభ మొదలైంది.

ఉపనా్యసం ఎత్తుకోవడంలోనే భీమయ్యవంటి నిష్కళంక ప్రజాసేవకునికి జన్మస్థానమైన కారణం వల్ల ఈ పురానికి, ఎంతైనా పవిత్రత చేకూరిందన్న నాయకుని మాటలువిని తన్మయత్వంలోపడి "ఇరవై ఎకరాలు పోయినా మాబాగే" అనుకున్నాడు వేదికమీద కుర్చీలో, దండలతో కూర్చున్న భీమయ్య.

ఎన్నికలు కాస్తా గడిచినై; ఫలితాలు కూడా ప్రకటించబడినై.

మూడోట్ల లేదాతో చెంచయ్య గెలిచాడన్న వార్త వినగానే కొయ్యబారి ముందుకు పడబోతున్న భీమయ్యని, ఆంతరంగికుడొచ్చి నిలపెట్టాడు.

“మూడోట్లోగా! ఎక్కడికిపోతాడు దొంగోట్లో యించాడని కేసుపాకే నేనరి! తీర్పు తప్పకుండా మనపక్షమే జైతుంది” అని సలహాయిచ్చాడు అంతరంగికుడు.

భీమయ్యకి ఈ సలహాకూడా బాగానే నచ్చింది. దావా వడేశాడుకూడా.

ఇరుపక్షాలవారు, స్వబలగనమేతంగా ప్రతి వాయిదాకి, బస్తీకి ప్రయాణంకడుతూనే ఉన్నారు. ఇంకో మూణ్ణెల్లకి తీర్పువచ్చేస్తుందన్న సంతృప్తి ఇరుపక్షాలవారూ పొందుతూనే ఉన్నారు.

“రెండున్నర సంవత్సరాలు ఎలాగూ గడిచిందయ్యె. ఇంకో ఆరుమాసాలకి ఎలాగూ క్రొత్తెన్ని కలాస్తయిగా” అంటూ భీమయ్య వషంవాళ్ళ నుద్దేశించి చెంచయ్య ఎద్దేవగా అంటూ ఉంటాడని వినికిడి.

మొత్తంమీద ఒకటిమాత్రం నిజం! ఇరవై ఎకరాల కామందు భీమయ్య స్థిరాస్థిపుడు రెండకరాలు మాత్రమే! దానికితోడు నమ్మించి మోసంచేసిన బస్తీ సుందరమ్మిప్పుడు మళ్ళీ చెంచయ్య ప్రావకం లోనే ఉంది.

గల్పక

ప్రణయానికి పాలిమేరలు

జ్యేష్ఠ

మా చిత్రం “శంఖారావం”లో డాట్ డోర్ షూటింగ్ కని ఆ ఊరు సెలవుచేశాం. ఆ ఊరు ఓ చెఱువుకి ఓ వేపునఉంది. చెరువుకి మిగిలిన మూడువైపులా కొండలు, బండలు. చెఱువు దక్షిణపు గట్టున ఉరికి సమీపాన పాడువడిన కోవెల. తరుచుగా జాతరలాంటిది జరుగుతూ ఉంటుంది. జాతర సమయాల్లో ఊరంతా కోవెల వద్దే ఉంటుంది. కల్లుబాన లదేపనిగా చేరుతాయి గుడికి చేరువగా. మగాళ్లంతా మైమరచేట్లు తప్ప తాగి తందానలాడతారు; అది జానపద నృత్యమని వాళ్లకి తెలియదు., (అదృష్టవశాత్తు ఆ రోజున తిరునాళ్ల జరుగుతున్నాయి, మేం ఆ నృత్యమే షూట్ చేశాం. కల్లుకడవలు కనపడనియలేదు.) ఆరాత్రి మా టెంటుకి కాపలాకాయటానికో ముసలతనన్ని ఆ ఊరువాళ్లే రప్పించాం. నాకు నిద్ర రావటంలేదు. అతను నిటారుగా నిలపడి టెంటు చూట్టూ చూస్తున్నాడు.

“కథ చెప్తావాదొరా!” అన్నాను. “ఊం,” అన్నాడతను. నేను టెంటునుధూమమయం చేస్తూండగా అతను అభినయంతో ఈకథ చెప్పసాగాడు.

రెండుతరాల క్రితం ఈఊరు ఇంకా చిన్నది. ఈ గుడి అందంగాఉంది. ఈ ఊరులో ఎవరికి సొంతభూమిలేదు. ఇది, మరో నాలుగైదు పల్లెల కొండయ్యనే కొండ దొరవి, ఆదొర మహాలబాలి.

ఏడాదికో పులిని చంపుతుంటాడు. దయ, ప్రేమ అతనిలో ఇంకా కలుగలేదు. అతనికి కోపం కలిగితే ఎదుటివాడిపని సరి. అతనికి ఆనందం కలిగినా అంతే! ఆనందావేశంలో ఎదుటివాణ్ణి ఊసిరి సలపకుండాచేసి చంపుతాడు. కాని అతని కులదైవం ‘చండి’ పేరు వింటేచాలు—చావటానికి తయారౌతాడు దేవత పేరువిని. అతన్ని అదుపులో ఉంచగలిగింది దేవి పేరు ఒకటే, అదే అతని ప్రత్యేకత; బలహీనత.

ఆ రోజున తిరునాళ్ల ఉదయాన్నే దొర ఒంటరిగా కోవెలకొచ్చాడు. ఉదయంనుంచి ఉపవాసం, వీమనడచినా వినపడుతుంది. ఆ సమయంలో అలికిడిలేదు...రవి పడిమటి కడలిలో మునిగి మరికనిసించలేదు. దొరలేచాడు దేవి ముందురుంచి.

ఆఊరికల్లా సాధువు నరుసు. అతనికూతురు యొకి ఆ ఊరి అందాలరాశి. చిలిపి పసులలో సాటిలేనిది. అదే సమయంలో ఒంటరిగా దేవి దర్శనానికి తయారైంది. దొరమాశాడు—ఆమెవై మనసు నిలిచింది. అతని మనంలో మరులువిరిశాయి. అతనిలో లలితభావం కలగటం అదే మొదటిసారి.

దొర వెనకనుండే యొకిని సమీపించాడు. ఆమె చెఱువుమీద చూపునిలిసింది. కదలికలేని మనోహర శిల్పసుందరిగా కనపడుతోంది. దొర ఆమె నడుంపట్టుకొని గుఱ్ఱంపై కూర్చోపెట్టాడు.